Poznej svou VÍRU z Koránu a cesty Prorokovy

Prof. Muhammad Bin Jumail Zaynu

MUSLIMSKÁ OBEC V PRAZE

POZNEJ SVOU VÍRU
Z KORÁNU
A SUNNY PROROKOVY

OTÁZKY A ODPOVĚDI O ISLÁMU

PROF. MUHAMMAD BIN JUMAIL ZAYNU

MUSLIMSKÁ OBEC V PRAZE
2023

Prof. Muhammad Bin Jumail Zaynu

POZNEJ SVOU VÍRU Z KORÁNU A SUNNY PROROKOVY
Otázky a odpovědi

Přeloženo z anglického originálu knihy prof. Muhammada Bin Jumaila Zaynu GET YOUR BELIEF FROM THE QUR-AN AND THE AUTHENTIC PROPHET TRADITION, vydaného nakladatestvím Intenational Islamic Publishing House, Saudská Arábie, 1997.

Druhé vydání, Praha 2023
© Muslimská obec v Praze

ISBN 978-80-905731-1-6

PŘEDMLUVA

Ve jménu Alláha Milostivého, Smilovného,
chvála Alláhovi, Jehož prosíme o pomoc a o odpuštění a Jehož žádáme o ochranu před nedostatky v našich skutcích. Dosvědčuji, že není boha kromě Alláha a že Muhammad je Jeho posel.

Tato publikace obsahuje důležité otázky a odpovědi vztahující se k islámské věrouce. Odpovědi na tyto otázky jsou dokládány citáty z Koránu a hadíthy (výroky proroka Muhammada). Víra v Jedinečnost Alláha je zdrojem lidského štěstí v tomto životě i na Onom světě. Modlím se k Alláhu, aby zde uvedené otázky a odpovědi přinesly užitek všem muslimům a byly jen pro Alláha a Jeho spokojenost.

Muhammad Bin Jumail Zaynu
Dár al-Hadíth, Mekka, Saúdská Arábie

POZNÁMKA ČESKÉ REDAKCE

České vydání brožury saúdského učence Muhammada Bin Jumail Zayna „Poznej svou víru z Koránu a sunny Prorokovy“ bylo doplněno několika dodatky a poznámkami, většinou z knihy *al-Firqa an-nádžija*, jejímž autorem je rovněž prof. Zaynu.

Po konzultacích s islámskými učenci a s Ústavem pro jazyk český byly revidovány běžně užívané české překlady basmaly (v transliteraci „Bismi lláhi r-rahmáni r-rahím“) a modlitby za proroka Muhammada (v transliteraci „salla lláhu alajhi wa sallam“) tak, aby přesněji odpovídaly významu v arabštině:

– překlad basmaly:
„Ve jménu Alláha Milostivého, Smilovného“
– překlad modlitby za Proroka:
„Nechť ho Alláh pochválí a dá mu mír“.

Modlitba za Proroka, uváděná muslimy za jeho jménem jako výraz úcty a chvály, je v této brožuře zapsána v této podobě: (s).

I když v textu píšeme „Alláh praví“ nebo „Alláh řekl“ a za dvojtečkou jsou slova překladu významu Koránu do češtiny, nejedná se o Korán, ale všude za „Alláh řekl“ by mělo být doplněno „ve významu“. Koránem můžeme nazvat pouze jeho originál, který je v arabštině.

Muslimská obec v Praze, březen 2023
(šaabán 1444)

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Otázka č. 1: Z jakého důvodu stvořil Alláh člověka?

Odpověď: Alláh nás stvořil, abychom Jej uctívali a nestavěli Mu nikoho nebo nic jiného na roveň. Všemocný Alláh praví: „A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.“ (Korán 51:56).

Prorok (s) řekl: „Povinností člověka vůči Alláhu je uctívat Jej a nepřidružovat k Němu.“ (Tento *hadíth* je schválený autoritou al-Bucháríhо i Muslima a jako takový je považován za autentický)

Otázka č. 2: Co je *'ibáda* (islámský způsob uctívání)?

Odpověď: „*Ibáda* je pojem, který zahrnuje vše, co Alláh miluje ze slov a skutků, jako např. prosby, modlitby, oběti a podobně. Všemohoucí Alláh praví: „Řekni: ‚Modlitba má, obřady mé, život můj i smrt má náleží Alláhu, Pánu všech světů.‘ “ (Korán 6:162)

Prorok Muhammad (s) řekl: „Alláh Nejvyšší praví: ‚Není ničeho Mně milejšího, čím se ke Mně může Můj služebník přiblížit, než to, co jsem mu uložil za povinnost.‘“ (Uvádí al-Buchárí)

Otázka č. 3: Jak uctíváme Alláha?

Odpověď: Alláha uctíváme tak, jak nám On sám uložil a jak nám uložil Jeho posel. Všemocný Alláh praví: „Vy, kteří věříte! Poslouchejte Alláha a poslouchejte Jeho Posla a nečiňte marnými své skutky!“ (Korán 47:33)

Prorok Muhammad (s) řekl: „Ten, kdo udělá v této naší věci (v islámu) něco nového, co do ní nepatří, pak to bude odmítnuto.“ (Uvádí al-Buchárí a Muslim)

Otázka č. 4: Máme uctívat Alláha v bázni nebo v naději?

Odpověď: Člověk by měl Alláha uctívat v bázni a naději zároveň. Alláh popisuje věřící takto: „Boky jejich se lůžkům

vyhýbají, neboť oni Pána svého z bázně i z touhy vzývají, a z toho, co jsme jim poskytli, rozdávají.“ (Korán 32:16)

Posel Alláha (s) řekl: „Prosím Alláha, aby mě přivedl do Ráje a k Němu se utíkám před Ohněm pekelným.“ (uvádí Abú Dáwúd)

Otázka č. 5: Co je to *ihsán* (dokonalost) v uctívání?

Odpověď: *Ihsán* znamená být si vědom Alláha. Alláh Všemohoucí praví: „Jenž tě vidí, když stojíš v modlitbě, a když se mezi ostatními klaníš při společné modlitbě. Neboť On všechno slyší a všechno vidí.“ (Korán 26:218–219)

Posel Alláha (s) řekl: „*Ihsán* znamená uctívat Alláha, jako kdybys Ho viděl, protože i když ty Ho nevidíš, On vždy vidí tebe.“ (uvádí Muslim)

RŮZNÉ FORMY ALLÁHOVY JEDINEČNOSTI (*TAUHÍDU*) A VÝHODY *TAUHÍDU*

Otázka č. 6: Proč Alláh seslal lidem proroky?

Odpověď: Seslal je, aby vyzývali k uctívání Alláha a vymýtili pohanské přidružování partnerů k Alláhovi, tedy stavění Mu někoho na roveň. Alláh Všemohoucí praví: „A vyslali jsme k národu každému posla, aby hlásal: ‚Alláha uctívejte a *Tághútovi* se vyhýbejte!‘ “ (Korán 16:36)

(*Tághút* je každý, kdo je uctíván mimo Alláha a je s tím spokojen, vyzývá lidi, aby ho uctívali, tvrdí, že zná nepoznatelné nebo úmyslně soudí jinak než podle toho, co Alláh seslal. Největším *Tághútem* je satan. Pozn. redakce)

Posel Alláhův (s) řekl: „Proroci jsou si bratry a jejich poselství je jedno.“ (Jde o autentický, schválený výrok)

Otázka č. 7: Co je to *Tauhíd ar-rubúbíja* (neboli jedinečnost Alláha jakožto Pána)?

Odpověď: *Tauhíd ar-rubúbíja* je tvrzení, že Jediný Alláh je Stvořitelem a Pánem všeho, co existuje, a také že On je Jediným, kdo řídí a spravuje všechny jevy a záležitosti v celém vesmíru. Všemocný Alláh praví: „Chvála Alláhu, Pánu světů." (Korán 1:2)

Posel Alláhův (s) řekl: „Ty jsi Alláh, Ty jsi Stvořitelem nebe i země." (Schválený výrok)

Otázka č. 8: Co je to *Tauhíd al-uluhíja*, jinými slovy, co je to koncept jedinečnosti v uctívání?

Odpověď: Je to uznání skutečnosti, že pouze Alláh samotný je Jediným Bohem, jenž si zasluhuje být uctíván, a proto člověk neuctívá nikoho nebo nic jiného. Alláh Všemohoucí praví: „Já vpravdě jsem Bůh a není božstva kromě Mne; uctívej Mne tedy a modlitbu konej, na Mne vzpomínaje!" (Korán 20:14)

Prorok (s) prohlásil: „Kdo řekne *lá iláha illa ´lláh* (není boha kromě Alláha) a má v srdci tolik víry, kolik váží zrnko ječmene, bude jednoho dne vzat z Pekla ven a půjde do Ráje. I ten, kdo řekne *lá iláha illa ´lláh* (není boha kromě Alláha) a má v srdci tolik víry, kolik váží zrnko pšenice, bude vzat z Pekla ven. A i ten, kdo řekne *lá iláha illa ´lláh* a má v srdci tolik víry, kolik váží zrnko prachu nebo malý mraveneček, bude vzat z Pekla ven." (Uvádí al-Buchárí)

Otázka č. 9: Co je to *Tauhíd al-'asmá' wa s-sifát* neboli jedinečnost jmen a vlastností Alláha?

Odpověď: Je to víra ve vlastnosti a jména Alláhova, které jsou zmíněny v Koránu a v autentických výrocích Proroka (s). Všemocný Alláh praví: „… A není nic, co by Mu bylo podobné – a On všechno slyší a všechno vidí." (Korán 42:11)

Posel Alláhův (s) řekl: „Alláh sestupuje každou noc na nejnižší nebe.“ (Uvádí Muslim) (Sestoupení Alláha znamená sestoupení hodné Jeho vznešenosti na rozdíl od Jeho stvoření.)

Dodatek: Muslim věří ve vlastnosti a jména Alláhova s tím, že je bere tak, jak jsou zmíněny, aniž se ptá na formu, podobu či způsob této vlastnosti nebo jména, připodobňuje je k vlastnosti nebo jménu kohokoliv nebo čehokoliv ze stvoření nebo tuto vlastnost či jméno úplně popře. Příklad: Alláh v Koránu několikrát jasně řekl, že se povznesl nad Svůj trůn. Naší povinností je tedy v tuto vlastnost věřit. Zároveň nemáme právo toto povznesení připodobnit k lidskému a říci např.: „Milostivý na trůn usedl“ nebo: „povznesl se stejně jako ten či to …“. Stejně tak nesmíme vlastnost či jméno popřít pod záminkou, že vírou v Alláhova jména a vlastnosti Ho připodobňujeme k Jeho stvoření. Naopak říkáme: „Alláh je povznesen nad Svůj trůn tak, jak Jemu přísluší. Věříme v tuto vlastnost, ale neptáme se: ‚jak?‘ “Stejně činíme i v případě všech ostatních vlastností, ať už to jsou vlastnosti popisující Alláhovy činy nebo přímo Jeho samotného, jako např. ruka. Alláh řekl, že má ruku, musíme v to tedy věřit, ale zároveň to nepřipodobňujeme ani nevykládáme – jako u předchozího příkladu.

Otázka č. 10: Kde je Alláh?

Odpověď: Alláh je nad trůnem, jenž je nad nebesy. Všemohoucí Alláh praví: „Milostivý se nad Svůj trůn povznesl.“ (Korán 20:5)

Posel Alláhův (s) řekl: „Alláh napsal knihu, jež je s Ním nad trůnem.“ (Schváleno)

Otázka č. 11: Je Alláh s námi?

Odpověď: Alláh je s námi Svým slyšením, viděním i vědomím. Všemocný Alláh praví: „Nebojte se, vždyť Já s vámi jsem a slyším i vidím.“ (Korán 20:46)

Prorok (s) řekl: „Voláte Vševidoucího, Nejbližšího – a On je přitom celou dobu s vámi.“ (Uvádí Muslim)

(To znamená, že Alláh s námi není přítomen fyzicky, ani se nevtěluje do různých bytostí, ani s nimi nijak nesplývá. A proto lidé, kteří uctívají stromy, modly nebo dokonce jiné lidi, protože si o nich myslí, že jsou vtělením nějakého božstva, jsou v islámu chápáni jako polyteisté. Alláh je naopak dárcem veškerého života a nedělí se o Svou podstatu s ničím a s nikým. Pozn. redakce)

Otázka č. 12: Jaké jsou výhody *tauhídu*?

Odpověď: Výhodou *tauhídu* je bezpečí před trestem na Onom světě, správné vedení na tomto světě a odpuštění hříchů. Všemocný Alláh praví: „Ti, kdo uvěřili a nepotřísnili víru svou nespravedlností (tj. polyteismem), jsou v bezpečí a po správné cestě kráčejí.“ (Korán 6:82)

Posel Alláhův (s) řekl: „Právo služebníků (lidí) u Alláha je, že nebude trestat ty, kteří k Němu nepřidružují (partnery).“ (Schváleno)

PODMÍNKY PŘIJETÍ SKUTKŮ

Otázka č. 13: Jaké jsou podmínky přijetí našich skutků?

Odpověď: Podmínky přijetí skutků u Alláha jsou tři:

1. Víra v Alláha a Jeho Jedinečnost (*tauhíd*). Všemohoucí Alláh praví: „A pokud jde o ty, kdo věří a zbožné skutky konají, ti budou pro potěšení své obývat Zahrady Ráje.“ (Korán 18:107). Posel Alláhův (s) řekl: „Řekni: ‚Uvěřil jsem v Alláha‘, a pak se vzpřim!“ (Uvádí Muslim)

V Koránu také stojí: „Alláh neodpustí, je-li k Němu něco přidružováno. Odpustí však vše ostatní tomu, komu chce. A ten, kdo přidružuje k Alláhu, ten se dopustil nesmírného hříchu.“ (Korán 4:48) Alláh Nejvyšší dále praví: „A bylo již vnuknuto tobě (Muhammade) i těm, kdož před tebou byli: ‚Věru, budeš-

li přidružovat (k Alláhovi jiné bohy), marné budou skutky tvé a budeš zajisté mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.‘ “ (Korán 39:65)

2. Upřímná oddanost Alláhu bez přetvářky, aniž bychom bažili po slávě a chvále lidí. Všemocný Alláh praví: „… Uctívej tedy Alláha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou!“ (Korán 39:2)

3. Následování *sunny* Proroka Muhammada (s) při konání dobrých skutků. Všemohoucí Alláh praví: „To, co vám dává posel, to si vezměte! Ale toho, co vám zakázal, toho se zdržujte!“ (Korán 59:7)

Posel Alláhův (s) řekl: „Ten, kdo udělá v této naší věci (v islámu) něco nového, co do ní nepatří, pak to bude odmítnuto.“ (Uvádí al-Buchárí a Muslim)

VELKÝ *ŠIRK* (NEBOLI PŘIDRUŽOVÁNÍ PARTNERŮ K ALLÁHU, POLYTEISMUS)

Otázka č. 14: Co je největším hříchem v očích Alláha?

Odpověď: Největším hříchem je polyteismus (*širk*). Všemocný Alláh praví: „A připomeň, když Luqmán radil svému synovi a řekl mu: ‚Synu, nepřidružuj k Alláhovi! Přidružování je vskutku nesmírná křivda.‘ “ (Korán 31:13)

Když se Proroka (s) ptali: „Co je největší hřích?“, odpověděl: „To, abys stavěl Alláhu někoho na roveň přesto, že On tě stvořil.“ (Uvádí al-Buchárí i Muslim)

Otázka č. 15: Existuje ještě v této době polyteismus?

Odpověď: Ano, existuje. Korán praví: „A většina z nich v Alláha nevěří, aniž by zároveň nepřidružovali.“ (Korán 12:106)

Prorok (s) řekl: „Soudný den nepřijde, dokud některé skupiny mého lidu (*umma*) nebudou následovat nemuslimy v jejich scestných formách uctívání a nezačnou uctívat modly.“ (Spolehlivý *hadíth* podle at-Tirmidhího)

Otázka č. 16: Jak islám hodnotí vzývání mrtvých nebo čehokoliv, co patří do *al-ghajb* (vyjma Alláha)?

Odpověď: Vzývání mrtvých a praktikování různých forem astrologie či magie, s cílem se dozvědět budoucí či minulé události, je formou polyteismu (neboli velkého *širku*). Všemocný Alláh praví: „A nevzývej mimo Alláha to, co ti prospět ani ublížit nemůže! Jestliže tak učiníš, budeš patřit mezi nespravedlivé (tj. polyteisty).“ (Korán 10:106)

Prorok (s) řekl: „Kdo zemře, když uctívá vedle Alláha cokoliv nebo kohokoliv jiného, přijde do Pekla.“ (Uvádí al-Buchárí) (*al-ghajb* – doslovně znamená to, co není vidět, co je skryté a utajené. Toto slovo však má několik dalších významů – viz Júsuf al-Qaradáwí a jeho publikace *Povolené a zakázané v islámu*. Pozn. redakce.)

Otázka č. 17: Jsou prosby součástí uctívání?

Odpověď: Ano, prosby jsou součástí uctívání. Alláh Všemohoucí praví: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Avšak ti, kdo se povyšují nad to, aby Mne uctívali, ti vstoupí do Pekla ponížení.“ (Korán 40:60)

Prorok (s) řekl: „Prosby jsou uctíváním.“ (Uvádí Ahmad; podle at-Tirmidhího je to dobrý a spolehlivý *hadíth*.)

Otázka č. 18: Slyší mrtví něčí prosby?

Odpověď: Prosby jsou jednou z forem uctívání a jsou určeny výhradně pro Alláha, protože On jediný je může vyslyšet. On je Stvořitelem a všechno, co existuje, spadá pod Jeho vůli. Mrtví neslyší naše prosby. Všemocný Alláh praví: „Nedokážeš přimět mrtvé, aby slyšeli …“ (Korán 27:80), a „… Nedokážeš přimět k naslouchání ty, kdo jsou v hrobech pohřbení.“ (Korán 35:22)

Právě naopak: až budou v Soudný den vzkříšeni mrtví, kteří byli uctíváni nevědomými lidmi, tak odmítnou ty, kteří je uctívali na tomto světě.

Alláh Nejvyšší také praví: „On noc nechává přecházet do dne a den do noci: podmanil si slunce a měsíc, takže oba obíhají po své stanovené dráze v určeném čase. Takový je Alláh, váš Pán. Jemu náleží vláda veškerá. A ti, které vzýváte mimo Něho, nemají, ani co by se jim za nehet vešlo (*kitmír* – tenká slupka datlové pecky). Když je vzýváte, oni vaše volání neslyší, a i kdyby je slyšeli, nemohli by vaši modlitbu vyslyšet. A v Den zmrtvýchvstání vaše uctívání odmítnou. Nikdo tě nemůže poučit jako Ten, kdo o všem všechno ví.“ (Korán 35:13–14)

DRUHY VELKÉHO *ŠIRKU*

Otázka č. 19: Máme žádat o pomoc mrtvé nebo neviditelné?

Odpověď: Nesmíme od nich žádat pomoc. Všemocný Alláh praví: „Avšak ti, jež oni místo Alláha uctívají, nic nestvořili, ale sami byli stvořeni.“ (Korán 16:20)

„A hle, obrátili jste se o pomoc k Pánu svému, a On vyslyšel vás …“ (Korán 8:9)

Prorok (s) řekl: „Ó Živoucí a Věčný, skrze Tvou Milostivost hledám pomoc.“ (Tzv. dobrý *hadíth*, uvádí at-Tirmidhí)

Otázka č. 20: Je dovoleno hledat pomoc jinde než u Alláha?

Odpověď: Není to dovoleno. Korán praví: „Jen Tebe uctíváme a jen Tebe o pomoc žádáme.“ (Korán 1:5)

Prorok (s) řekl: „Když prosíš, pros pouze Alláha; když hledáš pomoc, hledej ji jedině u Alláha.“ (Dobrý a spolehlivý *hadíth*, uvádí at-Tirmidhí)

Otázka č. 21: Můžeme hledat pomoc u těch, kdo žijí?

Odpověď: Ano, podle jejich schopností. Všemocný Alláh praví: „… Pomáhejte si vzájemně ke zbožnosti a bohabojnosti …“ (Korán 5:2)

Prorok (s) řekl: „Alláh bude pomáhat Svému služebníku, dokud ten pomáhá svému bratru.“ (Uvádí Muslim)

Druhé lidi žádáme pouze o věci, které dokážou vykonat, například o pomoc při hledání práce nebo o půjčení peněz. Nesmíme je žádat o věci, které jsou nad lidské schopnosti a které přísluší pouze Alláhovi, například je nesmíme prosit o odpuštění hříchů nebo se k nim modlit, aby nás vyléčili z nějaké nemoci apod.

Otázka č. 22: Je dovoleno obětovat ve jménu někoho jiného než Alláha?

Odpověď: Není to dovoleno. Korán praví: „Modli se proto k svému Pánu a pro Něj obětuj!“ (Korán 108:2)

Prorok (s) řekl: „Nechť Alláh prokleje každého, kdo obětuje pro někoho jiného než pro Alláha.“ (Uvádí Muslim)

Otázka č. 23: Máme obcházet hroby jako formu uctívání, abychom uspokojili Alláha?

Odpověď: Nesmíme obcházet nic kromě Kaʿby. Všemohoucí Alláh praví: „Potom nechť skončí se svým *tafathem*, vyplní sliby své a vykonají obcházení okolo Chrámu starobylého (Kaʿby v Mekce).“ (Korán 22:29) (*Tafath* je čistě koránský výraz, a skončení s ním znamená stříhání nehtů, vytrhání podpažního ochlupení, holení pubického ochlupení, krácení kníru a vousů, jelikož toto vše je poutníkům během nejdůležitější části pouti zakázáno – pozn. red.)

Prorok (s) řekl: „Kdo obejde Kaʿbu sedmkrát a pomodlí se dvě *rakaʿ* (čili dva díly modlitby), dostane odměnu, jako kdyby propustil otroka.“ (Uvádí Ibn Mádža)

Otázka č. 24: Jak islám hodnotí magii?

Odpověď: Magie je aktem nevíry a každý, kdo ji provozuje nebo pro koho je provozována, stane se nemuslimem čili *káfirem*. Všemocný Alláh praví: „… To satani se zanevděčili (tj. stali nevěřícími), když učili lidi magii.“ (Korán 2:102)

Prorok (s) řekl: „Vyhýbejte se sedmi hříchům, které vedou ke zkáze: přidružování partnerů k Alláhovi, magii… “ (Uvádí Muslim)

Otázka č. 25: Máme věřit tomu, co nám věštci a kartářky říkají o skrytých věcech (*al-ghajb* – tj. vše, co je pro lidi v tomto životě skryté, jako je sám Alláh, Ráj a Peklo, andělé a džinové, budoucnost atd.)?

Odpověď: Nesmíme jim věřit. Všemocný Alláh praví: „Řekni: ‚Nikdo z těch, kdo jsou na nebesích a na zemi, nezná, co je skryté (*al-ghajb*) – kromě Alláha …‘ “ (Korán 27:65)

Prorok (s) řekl: „Ten, kdo půjde k věštci nebo kartářce a uvěří tomu, co mu říkají, ten se stal nevěřícím v to, co bylo sesláno Muhammadovi.“ (Spolehlivý *hadíth*, uvádí Ahmad)

Otázka č. 26: Zná někdo, co je skryté (*al-ghajb*)?

Odpověď: Nikdo nezná, co je skryté, kromě toho, co Alláh zjevil prorokům. Všemocný Alláh praví: „On jediný zná, co je skryté (*al-ghajb*), a nikoho do Svých tajemství nezasvěcuje kromě těch, jež si vyvolil ze Svých poslů …“ (Korán 72:26-27)

Prorok (s) řekl: „Nikdo nezná to, co je skryté (*al-ghajb*), kromě Alláha.“ (Dobrý *hadíth*, uvádí at-Tabarání)

Otázka č. 27: Smíme nosit jako talismany a amulety různé prsteny, náramky, niti kolem krku, kameny či minerály, abychom vyléčili nemoc?

Odpověď: Nesmíme je nosit, protože Všemohoucí Alláh

praví: „Jestliže se tě Alláh dotkne nějakým neštěstím, pak tě ho nikdo nezbaví kromě Něho.“ (Korán 6:17)

Prorok (s) řekl muži, který měl na sobě pověšený talisman: „Sundej si ho! Vždyť ten ti přidá jen na slabosti. Pokud bys totiž umřel a měl jsi ho na sobě, nikdy bys neuspěl.“ (Podle al-Hakama spolehlivý *hadíth*, všichni se na něm shodují a potvrzuje ho i adh-Dhahabí.)

V islámu existuje jediný způsob, jak léčit nemocné lidi, a to skrze hledání vhodných léků, jak to přikázal Prorok Muhammad (s) muslimům v následujícím výroku: „Na každou nemoc stvořil Alláh i lék. Někteří ho znají a někteří ne.“ (Autentický výrok podle Ahmada a at-Tirmidhího)

Prorok (s) též pravil: „Když něco nevíte, musíte se zeptat lidí, kteří to vědí. Nevědomost se dá vyléčit otázkou.“ (Uvádí Abú Dáwúd)

V islámu se lék nesmí hledat v esoterických praktikách, okultismu ani v pověrách.

Otázka č. 28: Můžeme nosit korále a mušličky a podobné věci jako ozdobu?

Odpověď: Ženy to zakázané nemají, Alláh jim povolil všechny druhy šperků. Tento druh šperků nesmíme nosit za účelem ochrany proti nemoci a proti uhranutí, jinak je nosit můžeme.

Jestliže si však muslimka uvědomí, že tento druh šperků nosí ve společnosti, která je používá jako ochranu proti nemoci apod., neměla by je napodobovat. Pokud jde o muže, tak by šperky, zejména zlaté, neměli nosit vůbec – vyjma prstýnků ze stříbra nebo jiného kovu kromě zlata. Důvodem je to, že Alláh zakázal mužům napodobovat ženy.

Alláh Všemohoucí praví: „Jestliže se tě Alláh dotkne nějakým neštěstím, pak tě ho nikdo nezbaví kromě Něho.“ (Korán 6:17)

A *sunna* Proroka Muhammada (s) říká: „Kdo nosí amulet, spáchal *širk* (polyteismus).“ (Spolehlivý *hadíth*, uvádí Ahmad)

Otázka č. 29: Jak máme odpovědět na otázku od ďábla „Kdo stvořil Alláha“?

Odpověď: Pokud někomu z vás satan našeptá takovou otázku, měl by hledat útočiště u Alláha. Všemocný Alláh praví: „A jestliže tě satan pokušením dráždí, pros Alláha o ochranu, vždyť On Slyšící je i Vševědoucí.“ (Korán 41:36)

Prorok (s) nás učil zahánět ďáblovy triky výrokem: „Věřím v Alláha a Jeho proroky, Alláh je Jediný a Jedinečný, Alláh je Věčný, neplodí a nebyl zplozen a není nikoho, kdo by Mu byl roven.“

Pak bychom měli třikrát (nasucho) odplivnout nalevo a hledat útočiště před satanem u Alláha. Pokud se toto provede, satan odejde. (Výtah ze spolehlivých *hadíthů* uváděných al-Buchárím, Muslimem, Ahmadem a Abú Dáwúdem.)

Otázka č. 30: Jaké jsou důsledky velkého *širku* neboli polyteismu?

Odpověď: Velký *širk* člověku přinese věčný život v Pekelném ohni. Všemocný Alláh praví: „Kdo přidružuje k Alláhovi, tomu Alláh zakáže vstup do Ráje a Oheň pekelný mu bude příbytkem; a nespravedliví nebudou mít pomocníky.“ (Korán 5:72)

A Prorok (s) řekl: „Kdo se setká s Alláhem (v Soudný den) jako člověk, který k Němu něco nebo někoho přidružoval, bude vydán napospas Ohni pekelnému.“ (Uvádí Muslim)

Otázka č. 31: Může být skutek člověka, který přidružuje k Alláhovi, přijatý?

Odpověď: Skutky člověka, který přidružuje k Alláhovi partnery neboli vedle Něj uctívá ještě někoho jiného, jsou bezcenné.

Alláh Všemohoucí praví v Koránu: „… Avšak kdyby uctívali i jiné vedle Alláha, marné by bylo to, co konali.“ (Korán 6:88)

Prorok (s) řekl: „Alláh Všemohoucí říká: ‚Nepotřebuji partnery. Kdo ke Mně jakkoliv přidružuje, toho opustím, i toho, koho ke Mně přidružoval.‘ “ (Uvádí Muslim)

MALÝ *ŠIRK*

Otázka č. 32: Co je malý *širk*?

Odpověď: Příkladem malého *širku* je předvádění a neupřímné uctívání (tzv. *ar-rijá*, tj., když člověk vykonává nějaký způsob uctívání pro spokojenost a chválu lidí, nikoliv pro spokojenost Alláha). Všemocný Alláh praví: „… A kdo doufá v setkání s Pánem svým, ať zbožné skutky koná a v uctívání nechť nepřidružuje nikoho k Pánu svému!“ (Korán 18:110)

Prorok (s) řekl: „Nejvíce se za vás obávám malého *širku*, tj. neupřímného uctívání.“ (Spolehlivý *hadíth*, uvádí Ahmad)

Malý *širk* je například říkat: „Kdyby nebylo Alláha a ‚toho a toho‘“ (a jmenovat lidi nebo jiné živé bytosti), nebo: „Kdyby Alláh a ‚ten a ten‘ chtěli.“ Prorok (s) řekl: „Neříkejte: ‚Co Alláh a ‚ten a ten‘ chce‘, ale říkejte: ‚Co Alláh chce‘ a pak: ‚Co ‚ten a ten‘ chce‘.“ (Spolehlivý *hadíth*, uvádí Abú Dáwúd)

Dodatek: Prorok (s) učil lidi, aby si uvědomovali, co říkají, protože člověk může neúmyslně použít nějaký řečnický obrat obsahující polyteismus a způsobit Alláhovu nelibost. Abú Hurajra vyprávěl, že slyšel Proroka (s) říci: „Člověk řekne něco bezmyšlenkovitě (tj. ani nepřemýšlí, jestli je to dobré nebo špatné) a v důsledku spadne do Ohně pekelného tak hluboko, jak je od sebe vzdálený východ a západ.“ (Uvádí al-Buchárí a Muslim)

Malý *širk* může být zjevný a skrytý. Ten zjevný jsou buď slova (např. když někdo přísahá při někom jiném než při Alláhu nebo řekne: „Kdyby Alláh a ‚ten a ten‘ chtěli.“) nebo činnosti (např. když někdo věří v různé pověry, že nějaká věc ho ochrání, že mu kominík přinese štěstí a podobně). Malý *širk* skrytý (v našem

srdci, v našich záměrech) – je právě neupřímnost v uctívání a předvádění (*ar-rijá*).

Dělat ze sebe svatouška a předvádět se neboli provozovat *ar-rijá* znamená praktikovat nějakou formu uctívání (nebo ji provádět lépe a důkladněji než obvykle) za tím účelem, aby nás viděli lidé a aby nás chválili. Člověk pak ztrácí možnou odměnu za svůj skutek, a protože je přirozené toužit po chvále od druhých lidí, jde o hřích, který si zasluhuje maximální obezřelost. Toto nebezpečí je velice aktuální zejména u věřících, jejichž cílem je provádět všechny činnosti v životě jako zbožné činy zasvěcené Alláhovi. Pravděpodobnost, že poučený a opravdový věřící spáchá velký *širk* neboli polyteismus, je malá, protože jeho nástrahy jsou očividné. Avšak pravděpodobnost spáchání předvádění se ve víře nebo svatouškovství je stejně veliká u opravdového věřícího jako u kohokoli jiného, protože jde o něco velmi skrytého. Stačí jen změna úmyslu a je to. Právě na to narážel Ibn ‘Abbás, když pravil: „*Širk* je skrytější než černý mravenec lezoucí na černém kameni uprostřed bezměsíčné noci.“ (Ibn Abí Hátim)

Proto musíme být velmi opatrní a zajistit, aby naše úmysly byly od počátku čisté a zůstaly čisté i během konání jakýchkoliv zbožných skutků. Dobrou pojistkou je vyřčení Alláhova jména před veškerými důležitými činnostmi, jak doporučuje islám. Prorok (s) také doporučil připomínat si Alláha (nebo Mu děkovat, případně žádat Ho o něco) před a po běžných, rutinních činnostech, jako je např. jídlo a pití, spaní, cestování, pohlavní styk a dokonce i návštěva toalety, a to způsobem podle jeho *sunny*. Cílem je proměnit tyto činnosti v akty uctívání a vyvinout v muslimech intenzívní pocit bohabojnosti (*taqwá*).

Otázka č. 33: Je dovoleno přísahat při něčem jiném než při Alláhovi?

Odpověď: Přísahat při něčem jiném než při Alláhovi dovoleno není. Všemocný Alláh praví: „Řekni: Ale ano, při Pánu mém,

vskutku budete vzkříšeni…“ (Korán 64:7)

Prorok (s) řekl: „Ten, kdo přísahá při něčem jiném než při Alláhovi, je vinen přidružováním.“ (Uvádí Ahmad)

„Ten, kdo se nemůže zdržet přísahy, měl by přísahat při Alláhovi, nebo mlčet.“ (Schváleno)

Prorok (s) také řekl: „Kdokoliv se zapřisáhl, že bude poslušný Alláhovi, ať svůj slib splní; kdokoliv se zapřisáhl, že bude Alláhovi neposlušný, ať svůj slib nesplní.“

Dodatek:

DRUHY NEVÍRY (*KUFR*).

Kufr doslova znamená „nevděčnost“ či „odmítání (zakrývání) Pravdy“ a má různé druhy. Učenci rozlišují mezi hříchy, po jejichž spáchání se člověk ocitne mimo islám a stane se nemuslimem, tj. velké akty nevíry (*kufr*), a mezi hříchy, jejichž spáchání nepřivede člověka mimo islám, takže nadále zůstává muslimem, ale stává se hříšníkem a nespravedlivým (některé z této druhé skupiny hříchů se označují jako malý akt nevíry, protože v sobě také obsahují něco z nevděčnosti a zakrývání pravdy. Jsou závažné, ne však natolik, aby člověka vyloučily z islámu).

VELKÝ AKT NEVÍRY

Učenci dělí velký akt nevíry (*al-kufru l-akbar*) na pět typů:

A) Prohlašování Pravdy za lež. Pravdou je zde myšleno to, co nám Alláh seslal a přikázal nám v to věřit a je to součástí naší víry, např. víra v šest pilířů víry, v pět pilířů islámu, v ostatní povinnosti, zákazy a tak dále. Zkrátka vše, na čem se celá umma shodla, že patří neoddělitelně k islámu, i kdyby šlo jen o obecnou povinnost ženy se zahalovat. Jakmile by jednu z těchto věcí člověk prohlásil za lež, odmítl ji nebo o ní pochyboval, vystoupil by tím

z islámu. Prohlášení za lež buď celé, nebo části Pravdy zjevené v Koránu či v autentických výrocích proroka Muhammada (s) jsou velké hříchy, týkající se islámské víry a jednoznačně vedou mimo islám. Alláh říká: „A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si vymýšlí lži o Alláhovi anebo prohlašuje Pravdu, která k němu přišla, za lež? Cožpak není Peklo útulkem pro ty, kdo odmítají Víru?“ (Korán 29:68)

Alláh Nejvyšší také říká: „A pak jste se stali těmi, kdo se mezi sebou zabíjejí, a vyhnali jste část lidu svého z obydlí jejich, pomáhajíce si vzájemně proti nim hříchem a bezprávím. A když k vám přijdou jako zajatci, vykupujete je, a přitom je vám zakázáno je vyhánět. Zdaž věříte v jednu část Písma, zatímco druhou popíráte? Jaká bude odměna těch z vás, kteří si takto počínají, ne-li hanba v životě pozemském; a v Den zmrtvýchvstání budou uvrženi do muk nejhorších. A není Alláhu lhostejné, co činíte.“ (Korán 2:85)

B) Velkým aktem nevíry je rovněž to, když někdo zná Pravdu, ale odmítá ji z pýchy – prvním aktem nevíry tohoto typu byl Iblísův (Satanův) hřích: „A když řekli jsme andělům: ‚Padněte na zem před Adamem!‘, tu padli všichni kromě Iblíse, jenž to odmítl, zpychl a stal se jedním z těch, kdo odmítají víru.“ (Korán 2:34)

C) Velkým aktem nevíry je i pochybování o Pravdě. Tedy nejen jednoznačné odmítnutí Pravdy (popsané v bodu A), ale i pochybování o kterékoliv její součásti. Příkladem je, pokud někdo pochybuje o Soudném dni neboli Dni zmrtvýchvstání. Alláh pravil v Koránu: „Pak vstoupil do své zahrady a sám sobě ublížil, když řekl: ‚Nemyslím, že tohle někdy zanikne, a nemyslím, že nastane Soudný den: i kdybych byl navrácen ke svému Pánu, jistě něco lepšího najdu tam výměnou.‘ “ (Korán 18:35-36)

D) Také velké pokrytectví je velkým aktem nevíry, a provinil se jím člověk, který v srdci odmítá islám a uznává jej jen zdánlivě, aby oklamal muslimy a škodil jejich komunitě zevnitř: „Jsou mezi lidmi i tací, kteří říkají: ‚Věříme v Alláha a Den posledního

soudu,‘ avšak ve skutečnosti nevěří. Snaží se oklamat Alláha a ty, kdo věří, avšak klamou jen sebe, a nemají o tom ani tušení.“ (Korán 2:8–9)

E) Velkým aktem nevíry je rovněž lhostejné nepraktikování žádné součásti islámu. To, že se takový člověk hlásí k islámu, pak nemá žádnou váhu. Řeč je pochopitelně o takovém člověku, který nepopírá z islámu nic, ani o tom nepochybuje, to by totiž nebyl muslimem už kvůli popírání Pravdy nebo pochybování o ní (viz body A a C).

Existuje však velká skupina učenců, která tohoto člověka za odpadlíka od víry nepovažuje, dokud se nedopustí jednoho z aktů nevíry zmíněných v bodech A až D.

Podobně se hodnotí islámský vůdce či soudce, který odmítá praktikovat Alláhovy zákony přesto, že nepopírá, že je pro něj povinnost podle nich vládnout a soudit a že jsou lepší než jakékoliv jiné zákony. Také zde existuje jiný názor, zastávaný druhou velkou skupinou učenců, a podle něj se takový člověk nedostává mimo víru pouze pro neaplikování zákonů Alláha, ale až v případě, že neuvěří, že je povinnost podle nich vládnout a soudit nebo nevěří, že jsou lepší než ostatní zákony. O takovém panovníkovi či soudci není spor, že se dopustil velkého aktu nevíry, a to vzhledem k tomu, co již bylo řečeno v bodě A. V Koránu stojí: „Ti pak, kdož nesoudí podle toho, co seslal Alláh, jsou nevděčníci (nevěřící).“ (Korán 5:44)

MALÝ AKT NEVÍRY

Malé akty nevíry jsou přestupky, které byly v Koránu nebo v sunně nazvány aktem nevíry, ale jejichž spáchání nepřivede člověka mimo islám. Zde jsou některé příklady:

A) Takovým malým aktem nevíry například je, když někdo věří v Alláha, ale neděkuje Mu za Jeho dobrodiní (jazykem, srdcem a činy) a není spokojený s tím, co nám Alláh daroval. Alláh

káral věřící mezi stoupenci Mojžíše, protože nebyli vděční za Jeho dobrodiní, nicméně je nadále považoval za věřící: „A pamatujte, jak váš Pán prohlásil veřejně: ‚Budete-li vděční, přidám vám dobrého, avšak budete-li nevděční, můj trest bude strašlivý!‘“ (Korán 14:7)

B) Dalším malým aktem nevíry je nevíra ve skutcích. Ta nastává ve chvíli, kdy někdo spáchá hřích, který Alláh nazval „aktem nevíry“ čili *kufrem*, ale nadále zůstane věřícím. Prorok Muhammad (s) například říkal, že urazit muslima je hříšnost a nespravedlnost, a bojovat proti muslimovi je *kufr* čili akt nevíry, anebo jindy prohlásil, že „v okamžiku, kdy muslim spáchá cizoložství, přestane být věřícím (tj. nevěří v zákaz cizoložství), a stejně tak ten, kdo pije víno, přestává věřit v zákaz požívání alkoholických nápojů,“ což znamená, že v okamžiku, když prováděl ten a ten hřích a přitom věděl, že jde o zakázanou činnost, se stal hříšníkem a nespravedlivým, ale jinak je pořád věřícím v jedinečnost Alláha. Z Koránu a *sunny* můžeme vyčíst, že víra člověka stoupá a klesá, tedy že není neměnná – a záleží na tom, jaký hřích člověk spáchá. Proto když muslim spáchá hřích jako cizoložství, krádež nebo opíjení se, a přitom uznává, že to Alláh zakázal, bude jen odpovídajícím způsobem potrestán, ale nestane se nemuslimem – na rozdíl od toho, který páchá tytéž hříchy a přitom je přesvědčený, že jsou povolené Alláhem, a odmítá skutečnost, že jsou zakázané.

C) Malý akt nevíry spáchá i islámský vůdce, který nesoudí mezi lidmi podle Alláhových zákonů, ačkoli je přesvědčený o jejich správnosti, a činil tak z libovůle nebo např. pod tlakem ze zahraničí a ze strachu. Ibn ‘Abbás říkal, že takový vůdce je pořád muslimem, ale nespravedlivým a hříšným. Stejný názor zastává i Ibn Džarír. ‘Atá to nazval *„kufr dúne kufr“* neboli „akt nevíry, který nevede mimo islám.“

POKRYTECTVÍ

V islámu musíme také rozlišovat mezi dvěma druhy pokrytectví, tj. mezi velkým a malým.

VELKÉ POKRYTECTVÍ

Velkého pokrytectví se dopouští člověk, který v srdci a v činech odmítá islám, a uznává islám jen zdánlivě, aby oklamal muslimy a škodil jim zevnitř. Viz Korán: „Jsou mezi lidmi i tací, kteří říkají: ‚Věříme v Alláha a Den posledního soudu,' avšak ve skutečnosti nevěří. Snaží se oklamat Alláha a ty, kdo věří, avšak klamou jen sebe, a nemají o tom ani tušení." (Korán 2:8–9)

Pokrytec je také člověk, který sice navenek vystupuje jako muslim, ale ve svém nitru chová některou z těchto věcí:

- obviňuje Proroka Muhammada (s), že lže nebo odmítá část toho, co Alláh Prorokovi zjevil;

- nenávidí Alláhova posla nebo učení, které mu Alláh zjevil;

- raduje se, když muslimy postihne neštěstí, nebo nerad vidí, když islám vzkvétá.

Pokrytci jsou v očích Alláha horší než lidé, kteří odmítají islám (*kuffár*), a ke všemu jsou ještě nebezpečnější. Ti, kdo odmítají islám, jsou známi, ale pokrytci se stali muslimy, jen aby podváděli muslimy a snažili se zkreslit jejich učení. Mnozí z nich napsali falešné výroky, které pak připisovali Proroku Muhammadovi (s).

A za to je Alláh potrestá víc než kohokoliv jiného. Alláh pravil: „Pokrytci se budou nacházet v nejnižším stupni Ohně pekelného a nenajdeš nikoho, kdo by jim pomohl." (Korán 4:145)

MALÉ POKRYTECTVÍ

Malé pokrytectví spočívá v tom, že člověk skrývá hříchy, které jsou typické pro pokrytce a které by ho mohly přivést k velkému

pokrytectví, ale samy o sobě člověka mimo islám nedostávají.

Takový muslim neskrývá v srdci nevíru, ale dopouští se velkých hříchů, které jsou typické pro pokrytce, jako je lež a zrada. Jde spíše o vážné a velké hříchy, kterých člověk musí zanechat.

Prorok (s) vyprávěl: „Pokrytec má tři vlastnosti: když mluví, lže, když něco slíbí, nesplní to, a když je něčím pověřen, zradí.“

ʿAbdulláh ibn ʿAmr ibn al-ʿÁs vyprávěl, že Alláhův posel (s) řekl: „Kdokoli má tyto čtyři vlastnosti, je naprostý pokrytec, a kdokoli má jednu z nich, má vlastnost pokrytce, dokud se jí nezbaví. Tyto vlastnosti jsou: Když je mu něco svěřeno, zradí; když mluví, tak lže; když uzavře dohodu, zradí; a když se hádá, odklání se od pravdy a lže.“ (Uvádí al-Buchárí a Muslim)

Všechny tyto špatné skutky neudělají člověka nemuslimem ani pokrytcem ve smyslu velkého pokrytectví, protože hříchy jako lhaní, nedodržování smluv a podobně u muslimů najdeme.

Na rozdíl od tzv. velkého pokrytectví však tito lidé nemají v úmyslu škodit islámu či muslimům.

Jde ovšem o velký hřích, kterého se musí každý muslim zbavit. Vypráví se o Hudhajfovi a o imámu Hasanu al-Basrímu (jeden z nejvýznamnějších imámů druhé generace, student Alího ibn Abí Táliba), že nazývali muslimy, u kterých byly vidět vlastnosti typické pro pokrytce, jako je lež a zrada, pokrytci. Tyto hříchy (lež, zrada atd.) patří k největším hříchům v islámu a jde o velice vážnou věc. Jako většina hříchů však nevylučují člověka ze sféry islámu. Takový muslim je však velikým hříšníkem. Nejen to: je na cestě vedoucí k velikému pokrytectví, které je velkým aktem nevíry. To je vskutku vážná věc!

VZÝVÁNÍ A ZPROSTŘEDKOVÁNÍ PŘÍMLUVY MEZI ČLOVĚKEM A STVOŘITELEM

Otázka č. 34: Jak máme prosit Alláha?

Odpověď: Existují dovolené a nedovolené způsoby proseb k Alláhovi.

1) Povolená a žádoucí forma proseb (k Alláhovi) je vzývat Jej Jeho jmény a atributy a vzývat Jej skutky. Všemocný Alláh praví: „Alláhu náleží jména nejkrásnější, vzývejte Jej tedy jimi...“ (Korán 7:180) V jiném verši se praví: „Vy, kteří věříte, konejte svou povinnost k Alláhu a hledejte způsoby, jak se k Němu přiblížit,“ tj. jak se k Němu přiblížit poslušností a skutky, které má rád.

Prorok (s) řekl: „Žádám Tě každým jménem, které Ti náleží.“ (Spolehlivý *hadíth*, uvádí Ahmad). Dále se vypráví, že Prorok řekl svému příteli, který chtěl být s ním v Ráji: „Pomůžeš si tím, že budeš hodně klást tvář k zemi,“ (tj. při modlitbě, která je dobrým skutkem). (Uvádí Muslim)

Je povoleno vzývat Alláha naší láskou k Němu, láskou Alláha k Prorokovi a dobrými skutky, jako je popsáno např. v příběhu tří mužů, kteří byli uvězněni v jeskyni a svými dobrými skutky vzývali Alláha. Alláh je za to zachránil.

2) Zakázáno je vzývat mrtvé a žádat je o pomoc jako prostředníky mezi člověkem a Stvořitelem, jak se to dnes děje. Také je zakázáno brát si kohokoliv (mnichy, kněze apod.) jako prostředníky a připisovat jim vlastnosti náležející pouze Alláhovi, jako je třeba odpuštění hříchu. Takové chování představuje velký *širk*, jak pravil Alláh Nejvyšší: „A nevzývej mimo Alláha to, co ti prospět ani ublížit nemůže! A jestliže tak učiníš, budeš patřit mezi nespravedlivé.“ (Korán 10:106)

Modlitebny jsou v islámu pouze místa, kde se lidé mají shromažďovat, aby se lépe poznali a sjednotili. Jinak je vztah mezi Alláhem a Jeho služebníky přímý, mohou se k Němu modlit

kdekoliv a kdykoliv. Prorok Muhammad (s) řekl: „Celou zemi Alláh učinil místem k modlení pro muslimy.“ (Uvádí Abú Dáwúd)

Otázka č. 35: Vyžaduje modlitba lidského prostředníka?

Odpověď: Modlitba nevyžaduje lidského prostředníka, protože Alláh Všemohoucí pravil: „Když se tě zeptají služebníci Moji na Mne, řekni, že jsem blízko…“ (Korán 2:186)

A *sunna* Proroka (s) říká: „Voláte Toho, kdo slyší a je blízko vás.“ (Uvádí Muslim)

Otázka č. 36: Je povoleno žádat živé lidi, aby se za nás modlili (prosili)?

Odpověď: Je povoleno žádat o modlitbu (prosbu) živé, nikoliv mrtvé. Všemocný Alláh praví: „… a pros za odpuštění vin svých i vin mužů a žen věřících! …“ (Korán 47:19)

Podle spolehlivého *hadíthu* uváděného at-Tirmidhím za Prorokem (s) přišel slepý muž a požádal ho: „Pros za mě Alláha, ať mě uzdraví.“

Můžeme požádat zbožného člověka, aby za nás prosil Alláha, ale jen když je naživu – nikdy ne po jeho smrti.

Vzývání Alláha při Prorokovi (s), jako např. věta: „Ó Pane, prosím Tě při Prorokovi, zbav mě nemoci“ je *bidʿa* (novota ve víře), protože Prorokovi společníci to nikdy neříkali. Umar, když byl chalífou, požádal Abbáse (Prorokova strýce), aby vstal a udělal prosbu za déšť. Mezi *sahába* ale nikdy nedošlo k tomu, že by někdo z nich vzýval Alláha skrze někoho jiného, při postavení někoho jiného nebo dokonce skrze mrtvé, i kdyby se jednalo o Proroka (s). Takové vzývání může vést k *širku* (přidružování), když člověk věří, že Alláh potřebuje lidského prostředníka. Člověk tak přirovnává Stvořitele ke stvořené bytosti. (Pro detaily a důkazy k této otázce odkazujeme na knihu *at-Tawassul wa ahkámuhu wa anwáʿuhu* neboli Prostřednictví: Pravidla a typy, od

šejcha al-Albáního. Pozn. red.)

Otázka č. 37: Jakou úlohu měl Prorok (s)?

Odpověď: Úlohou Proroka (s) bylo předání Alláhova poselství. Všemocný Alláh praví: „Posle, předej to, co ti bylo sesláno od Pána tvého!“ (Korán 5:67)

Prorokovi přátelé řekli: „Dosvědčujeme, že jsi doručil poselství Alláhovo.“ (Uvádí Muslim)

Otázka č. 38: Koho máme prosit za to, aby se za nás mohl Prorok (s) přimluvit?

Odpověď: Alláha žádáme, aby se za nás Prorok (s) mohl přimluvit (neboli orodovat, což je termín používaný v křesťanské terminologii – pozn. překl.) Všemohoucí Alláh praví: „Řekni: Jedině Alláhu přísluší přímluva veškerá …“ (Korán 39:44)

Prorok (s) učil jednoho svého přítele říkat: „Ó Pane, dej mu (Prorokovi) svolení, aby se za mne mohl přimluvit.“ (Spolehlivý *hadíth*, uvádí at-Tirmidhí). Prorok (s) také řekl: „Uchoval jsem si právo přímluvy v Soudný den za ty z mého lidu, kteří zemřeli, aniž něco přidružovali k Alláhovi.“ (Uvádí Muslim)

(Alláh dal Proroku Muhammadovi (s) možnost přimluvit se v Soudný den za svůj národ, a to jako výraz pocty. Pozor, neznamená to, že Muhammad (s) má moc odpouštět nebo rozhodovat, kdo půjde do Ráje a kdo ne. Tato moc přísluší pouze Alláhovi. Je třeba dodat, že v Soudný den to nebude jen Prorok Muhammad (s), kdo bude mít možnost přimluvit se za některé lidi a zachránit je před Peklem, ale také ostatní proroci, andělé a zbožní lidé budou moci poprosit Alláha o svolení, jestli by se nemohli přimluvit za některé přátele nebo příbuzné. Pozn. red.)

Otázka č. 39: Máme žádat o přímluvu ty, kdo žijí?

Odpověď: Ty, kdo žijí, žádáme o přímluvu jen v pozemských záležitostech, například když potřebujeme najít práci, zaplatit dluh a podobně. Alláh Všemohoucí říká: „Kdo se přimluví krásnou přímluvou, bude mít z ní podíl; kdo však se přimluví s úmyslem špatným, dostane také z toho podíl…“ (Korán 4:85)

Prorok (s) řekl: „Přimlouvejte se a budete odměněni.“ (Spolehlivý *hadíth*, uvádí Abú Dáwúd)

Otázka č. 40: Máme vychvalovat Proroka?

Odpověď: Ano, ale neměli bychom to přehánět. Všemocný Alláh praví: „Řekni (Muhammade): Jsem pouze smrtelník jako vy a bylo mi zjeveno, že vaším božstvem je jen Alláh…“ (Korán 18:110)

Prorok (s) řekl: „Nepřechvalte mě, jako křesťané přechválili Ježíše, syna Marie. Jsem jen člověk. Proto říkejte: Muhammad je jen služebníkem a poslem Alláhovým.“ (Uvádí al-Buchárí)

CO JE TO *WALÁ*

Otázka č. 41: Co je *walá*?

Odpověď: *al-Walá* znamená lásku a vzájemnou pomoc. Všemohoucí Alláh praví: „Věřící muži a věřící ženy jsou si vzájemně pomocníky a přáteli …“ (Korán 9:71)

Prorok (s) řekl: „Věřící jsou si navzájem jako stavba, v níž každá cihla podporuje druhou.“ (Uvádí Muslim)

(*Walá* však může nést i negativní význam. Když někdo hledá ochranu a pomoc u někoho kromě Alláha, tak se jedná o polyteismus, čili uctívání model nebo satana: „Kdo si bere satana jako ochránce místo Alláha, ztrácí vše.“ (Korán 4:119). Nebo když muslim v době války proti muslimům hledá pomoc a ochranu u nepřátel muslimů nebo jim prozradí muslimské tajemství, tak jde o zakázané spojenectví, zakázané v Koránu:

„Nechť si věřící neberou nevěřící za ochránce a spojence místo věřících...“ (Korán 3:28) Pozn. red.)

Otázka č. 42: Kdo je *walí*?

Odpověď: *Walí* je každý zbožný věřící. Všemocný Alláh praví: „Vskutku! Ti, kdož jsou blízko k Alláhu (arabsky *awlijá'*, mn. č. od *walí*), ti strach mít nemusejí a nebudou zarmouceni. Jsou to ti, kdož uvěřili a byli bohabojní.“ (Korán 10:62-63)

Prorok (s) řekl: „Jediný můj blízký pomocník (*walí*) je Alláh a (poté) zbožní věřící.“ (Spolehlivý výrok, uvádí Ahmad)

Dodatek: Arabským slovem „*walí*“ (množné číslo *awlijá'*) Alláh označuje ty, kteří jsou Mu blízko. Vhodný překlad zní také „blízký chráněnec“. Další význam slova walí je „spojenec“ či „ochránce“. Alláh tímto slovem dokonce popisuje i Sebe: „Alláh je Ochráncem těch, kdož uvěřili, a dal jim vyjít z temnot ke světlu...“ (Korán 2:257)

Blízkým k Alláhu a chráněncem Alláhovým (*walí*) je ten věřící, který je nejvíce bohabojný, vyhýbá se hříchům, spoléhá jen na Alláha, nestaví Mu na roveň žádné partnery... Alláh může některé lidi obdařit zvláštními dary, ale musí jít o velice znalé a velice správné lidi – ne každý je takto obdarován, a ani správnost člověka není podmínkou, protože také nemusí dostat nic. Nikdy by se to nemělo míchat s tzv. svatostí – v islámu žádní svatí muži nejsou. Všechny hroby tzv. svatých a mešity postavené na hrobech „svatých“, kde se praktikují formy uctívání jako uctívání mrtvých, obětování, bičování a sebemrskání, kde fakíři chodí po ohni a strkají meč do krku – to je druh magie od satana a nemá to nic společného s blízkostí k Alláhu.

Walí jako blízký a chráněnec je ten, který praktikuje učení islámu, a to není žádné zvláštní postavení, ledaže dostane zvláštní ochranu od Alláha, jenž o takové lidi pečuje nejvíce.

Otázka č. 43: Podle čeho by měli muslimové soudit?

Odpověď: Muslimové by měli soudit podle Koránu a spolehlivých výroků Proroka (s). Všemocný Alláh praví: „A rozsuzuj mezi nimi podle toho, co seslal Alláh…“ (Korán 5:49)

Prorok (s) řekl: „Ty, který znáš to, co je neviditelné i zjevné, Ty rozhoduješ (soudíš) mezi Svými služebníky.“ (Uvádí Muslim)

JEDNÁNÍ PODLE KORÁNU A *HADÍTHŮ*

Otázka č. 44: Proč nám Alláh seslal Korán?

Odpověď: Alláh seslal Korán, abychom se jím mohli řídit ve svém konání. Všemocný Alláh praví: „Následujte to, co bylo vám zjeveno od Pána vašeho…“ (Korán 7:3)

Prorok (s) řekl: „Čtěte Korán a jednejte v souladu s ním a nedělejte si z toho živobytí.“ (Spolehlivý výrok, uvádí Ahmad)

(To znamená, že nesmíme obchodovat se znalostmi. Příkladem je člověk, kterého Alláh obdařil znalostí Koránu a Prorokovy tradice, a on je praktikuje pouze proto, aby ho lidé chválili nebo aby pronikl do vyšších vrstev společnosti, a přitom nemá v úmyslu získat spokojenost Alláha. Ale jestliže je učenec vůči Alláhovi upřímný a je obdařen bohatstvím, není v tom nic špatného. Jde pouze o požehnání od Alláha, a onen učenec má tento majetek utrácet v souladu s Alláhovými příkazy. Pozn. red.)

Otázka č. 45: Jaká jsou pravidla jednání podle spolehlivých *hadíthů*?

Odpověď: Jednat v souladu se spolehlivými *hadíthy* je naší povinností, protože Všemohoucí Alláh praví: „To, co vám dává posel, to si vezměte! Ale toho, co vám zakázal, toho se zdržujte!“ (Korán 59:7)

Prorok (s) řekl: „Buďte věrní mé tradici (*sunna*) a tradici správně vedených chalífů. Držte se jich.“ (Spolehlivý výrok, uvádí Ahmad)

Otázka č. 46: Máme se držet Koránu a obejít se bez Prorokovy praxe neboli *sunny*?

Odpověď: Máme se držet Koránu i spolehlivých výroků (*hadíthů*). Všemohoucí Alláh praví: „…A nyní jsme i tobě seslali Poselství, abys lidem mohl objasnit to, co jim bylo už dříve sesláno…“ (Korán 16:44)

Prorok (s) řekl: „Byl mi dán Korán a s ním i to, co se mu podobá (tj. *sunna*).“ (Spolehlivý výrok uváděný Abú Dáwúdem a dalšími)

(*Sunna* ve významu znamená Prorokovu cestu a praxi Koránu. *Sunna* je jen vysvětlením Koránu a jeho praxí, tedy způsobem života podle Koránu. Když se zeptali ‘Ajši, Prorokovy manželky, na chování Alláhova posla (s), řekla: „Muhammad je chodící Korán,“ čímž měla na mysli, že pozorovat Proroka Muhammada (s) znamená vidět Korán v praxi. Pozn. red.)

Otázka č. 47: Máme dávat přednost něčím slovům před slovem Alláha a Jeho proroka?

Odpověď: Ničemu bychom neměli dávat přednost před slovem Alláha a Jeho proroka, protože Všemohoucí Alláh praví: „Vy, kteří věříte! Nesnažte se předejít Alláha a Jeho posla! Chraňte se před trestem Alláha, vždyť Alláh věru je Slyšící, Vševědoucí!“ (Korán 49:1)

Prorok (s) řekl: „Nenásledujte nikoho, kdo neposlouchá Stvořitele.“ (Spolehlivý výrok uváděný Tabaráním)

Otázka č. 48: Co máme dělat, když se naše názory v něčem rozcházejí?

Odpověď: Měli bychom se obrátit na Alláhovu Knihu (tj. Korán) a spolehlivé tradice Proroka (*sunna sáliha*).

Alláh Nejvyšší praví: „Vy, kteří věříte! Poslouchejte Alláha a poslouchejte posla a ty, kdož mezi vámi mají autoritu. A jste-li ve sporu o nějakou věc, předejte rozhodnutí Alláhu a poslu – jest liže věříte v Alláha a v Soudný den. A to bude nejlepší a povede k nejkrásnějšímu výsledku.“ (Korán 4:59)

Alláh Všemohoucí také pravil: „Však nikoliv, při Pánu tvém, oni nebudou věřící, pokud tě neučiní soudcem v tom, o čem jsou ve sporu. Potom nenaleznou v duších svých pochybnosti o tom, cos rozhodl, a podrobí se plným podrobením.“ (Korán 4:65)

Dodatek: Alláh rovněž řekl: „A když k nim přijde zpráva týkající se bezpečnosti nebo strach vzbuzující, hned ji rozhlásí. Kdyby však se s ní obrátili na posla anebo na ty, kdož mezi nimi mají autoritu, byla by přímo předána těm, kdo ji mají vyšetřit. A kdyby nebylo dobrodiní a milosti Alláha vůči vám, byli byste následovali satana, kromě několika málo z vás.“ (Korán 4:83)

Prorok (s) řekl: „Držte se pevně mojí tradice (*sunny*) a tradice správně vedených chalífů a buďte jí věrní.“ (Spolehlivý výrok, uvádí Ahmad)

Když člověk něco neví, má se zeptat lidí, které Alláh obdařil znalostí, a sami se mají učit také. Jak poradil Prorok (s): „Když něco nevíte, musíte se zeptat lidí, kteří o tom něco vědí. Nevědomost se dá vyléčit otázkou.“ (Uvádí Abú Dáwúd) Ale stejně musíme být obezřelí, i když se ptáme učence: to, že je učencem, neznamená, že automaticky přijmeme jeho názor a neověříme si pramen, ze kterého čerpal své důkazy. I když je islámským učencem, musí nám kromě názoru dát také důkazy, že jeho názor je v souladu s Koránem a Prorokovou tradicí. Známí učenci jako imám Abú

Hanífa, imám Málik, imám Ahmad ibn Hanbal a imám aš-Šáfi‘í říkávali: „Ten, kdo nezná naše důkazy, nesmí následovat naše názory,“ a: „Jestliže naše názory budou v rozporu s Koránem nebo s praxí Proroka, hoďte je přes zeď.“ Toto se týká těch, kteří už mají dostatečné vzdělání v islámu (tzv. *tullábu l-ʿilm*, neboli studenti islámských nauk), takže dokáží pochopit důkazy. Většina muslimů však tohoto stupně nedosáhla, a proto učenci v odborných knihách, zabývajících se tímto a podobnými tématy, uvádějí, že učenec nemá povinnost objasňovat důkaz své *fatwy* a pramen, ze kterého čerpal, pokud je tázající nevzdělaný v islámu, protože by důkaz stejně těžko pochopil. Takto to chodilo za doby společníků Proroka po jeho smrti. Lidé se chodili ptát jeho společníků, oni odpovídali a neobjasňovali jim důkazy. Takto je to o nich zaznamenáno. Naopak uvádění důkazů po každé otázce by mohlo mít špatné důsledky. Tázající by z důvodu své nevzdělanosti v islámských naukách nepochopil důkaz a připadal by mu nedostatečný, a tím by odmítl *fatwu* učence a šířil mezi lidmi, že tento učenec vydává divné *fatwy*, a přitom je to on, kdo nepochopil důkazy. V tom lepším případě by tázající potřeboval dlouhou přednášku po každé *fatwě*, aby mu učenec vysvětlil důkazy, čímž by učenci ztratili mnoho svého drahocenného času. Důkazy totiž nejsou jen verš a výrok, typů důkazů je mnoho jako *al-qijás*, *al-istisháb*, *al-idžmá'*, *qawlu s-sahábí* a mnoho dalších. Pokud je ovšem tázající vzdělaný v islámu, pak učenec objasní svůj názor důkazy. Jsou učenci, kteří si toto uvědomují, ale přesto pokaždé uvedou důkazy i nevzdělanému tazateli a trpělivě vše vysvětlí, aby jej tím vzdělali v islámu. Není pochyb, že je to dobrý úmysl. Takový učenec ale počítá s tím, že potřebuje mnoho trpělivosti a času. K takovým patřil např. šejch Ibn ‘Uthajmijjín. Byla to však jeho volba a nikdo nemá právo do toho učence nutit. A Alláh ví vše nejlépe.

Otázka č. 49: Co znamená milovat Alláha a Jeho proroka?

Odpověď: Lásku k nim projevujte tím, že budete následovat učení Alláha a cestu Jeho posla. Všemocný Alláh praví: „Řekni (Muhammade, všem lidem): ‚Milujete-li Alláha, tak mne následujte, a Alláh vás za to bude milovat a odpustí vám vaše hříchy, neboť Alláh je Odpouštějící, Milostivý.' " (Korán 3:31)

Prorok (s) řekl: „Nikdo není pravý věřící, dokud se mu já nestanu milejším než jeho syn, otec a všichni lidé." (Schváleno jako autentický výrok)

Dodatek: To znamená, že následování Pravdy je dražší než následování tradic založených na rase či národnosti – máme praktikovat to, co je správné, i kdyby to bylo proti přesvědčení našich příbuzných, rodičů nebo dětí, i kdyby nám pravda nebyla sympatická.

Alláh Nejvyšší pravil: „A když hovoříte, buďte spravedliví, i když se jedná o blízkého příbuzného." (Korán 6:152)

Alláh také prohlásil: „Vy, kteří věříte! Pevně trvejte na spravedlnosti, svědčíte-li před Alláhem, i kdyby to bylo proti vám samým či proti rodičům anebo příbuzným, proti chudým nebo bohatým." (Korán 4:135)

Alláh nás upozornil, že musíme jednat laskavě a spravedlivě i s lidmi, kteří s námi nesouhlasí nebo vůči nám byli nespravedliví: „Nechť vás nenávist lidí, kteří vás vypudili z Alláhova Domu, nevede k nespravedlnosti! Pomáhejte si navzájem ke zbožnosti a bohabojnosti, a nepomáhejte si k hříchu a nenávisti. Chraňte se před trestem Alláha, vždyť Alláh je přísný v trestání svém." (Korán 5:2)

Alláh Nejvyšší také praví: „A uložili jsme člověku laskavost k rodičům jeho – neb nosila jej matka jeho se samými nesnázemi a odstavila jej po dvou letech – řkouce: ‚Buď vděčný Mně i rodičům svým neb u Mne je cíl konečný!' Avšak pokud tě nutí, abys vedle

Mne uctíval něco, o čem nemáš vědění žádné, neposlouchej je! Buď k nim v tomto životě laskavý podle zvyklosti uznané a následuj cestu těch, kdož kajícně se ke Mně obrátili! Ke Mně se pak uskuteční návrat váš a Já vás poučím o tom, co jste konali.‘ “ (Korán 31:14–15)

Otázka č. 50: Máme přestat dělat dobré skutky a spolehnout se na osud?

Odpověď: Nikdy bychom neměli přestat dělat dobré skutky, protože Všemocný Alláh praví: „Co týče se toho, jenž rozdával a bohabojným byl, a za pravdivou nejkrásnější odměnu pokládal, tomu usnadníme přístup ke snadnému. Ten, kdo rozdává ze svého majetku, je v tom bohabojný a pevně věří v Pravdu, tomu usnadníme příčiny dobra.“ (Korán 92:5–7)

Prorok (s) řekl: „Dělejte dobrou práci, protože každému se daří podle toho, co mu bylo předurčeno.“ (Uvádí al-Buchárí a Muslim)

Dodatek: Spoléhat se na Alláha znamená, že si všichni musíme osvojit znalost, abychom jednali podle Jeho učení, a také to znamená, že Alláh vede pouze lidi, kteří se snaží, poslouchají Ho a následují Jeho příkazy. Alláh Nejvyšší v Koránu praví: „Ty, kdož kvůli Nám se usilovně snaží, ty věru povedeme po cestách Svých. A Alláh zajisté je s těmi, kdož dobro konají.“ (Korán 29:69)

Alláh Všemohoucí také říká: „Alláh nezmění to, co je v lidu nějakém, pokud se tento sám nezmění;… “ (Korán 13:11)

Jestliže člověk zvolí jinou cestu než cestu Alláhovou, a dokonce dělá schválně opak toho, co mu nařídil Alláh, Alláh ho nechá sobě samému napospas, takže takový člověk jen uškodí sám sobě. Alláh říká: „Cokoli dobrého tě potká, je od Alláha, ale cokoli špatného tě postihne, je od tebe samého. Vyslali jsme tě k lidem jako posla, abys vedl lidstvo, a jako svědek ti stačí Alláh.“ (Korán 4:79)

PROROKOVA TRADICE (*SUNNA*) A INOVACE (*BIDʿA*)

Otázka č. 51: Existuje v islámu dobrá inovace?

Odpověď: Žádná inovace ve formě uctívání Alláha není dobrá. Důkazem v Koránu je slovo Všemohoucího Alláha: „Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaši víru (islám) a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zvolil pro vás islám jako cestu." (Korán 5:3)

Prorok (s) řekl: „Střezte se novot, protože každá nově zavedená věc v uctívání Alláha je novotou, a každá taková novota odvádí ze správné cesty a vede do Pekla." (Spolehlivý výrok uváděný Ahmadem a dalšími)

Otázka č. 52: Co je to *bidʿa* neboli inovace ve víře?

Odpověď: Inovace ve víře znamená přidávat k islámu něco, co k němu nepatří, nebo z něj naopak něco ubírat. Všemohoucí Alláh vyjadřuje odpor k inovacím těch, kteří k Němu přidružují, těmito slovy: „Cožpak mají tito nevděční lidé božstva (modly, lidi, vůdce atd.) kromě Alláha, kteří jim jako náboženství uzákonili to, co Alláh nepovolil?" (Korán 42:21)

Prorok (s) řekl: „Kdo v naší víře přijde s něčím novým, co k ní nepatří, nebude to od něj přijato." (Schválený autentický výrok)

Otázka č. 53: Existuje v islámu *sunna hasana* (zvyky v souladu s Prorokovou *sunnou*)?

Odpověď: Ano, existuje. Prorok (s) řekl: Kdokoliv vnese do islámu novou praxi, která je v souladu s Prorokovou tradicí, bude odměněn, a bude rovněž odměněn za to dobré, co jiný člověk podle něj vykonal, aniž by tomuto člověku byla zmenšena jeho odměna." (Uvádí al-Buchárí)

Dodatek: Je nezbytné dodat, že zde nejde o založení něčeho nového ve víře, ale pouze o objasnění nového způsobu, jak vykonávat nějaké dobro, které potvrdil Korán a *sunna*.

Příklad: *Sunna* vyzývá lidi k tzv. *waqfu*, což je zaslíbení nějaké věci Alláhu. Muslim se této věci vzdá ve veřejný prospěch ostatních muslimů. Např. může věnovat dům, který vlastní, jako sirotčinec, vykopat studnu a zpřístupnit ji lidem atd. V této moderní době lidé přišli na nový způsob, jak lidem usnadnit tuto *sunnu*. Ne každý má dům, který může věnovat sirotkům apod., a proto se dělá v některých islámských zemích to, že se mnoho lidí složí a společně koupí budovu, kterou určí sirotkům apod. Docílili tím vykonání dobrého skutku, který potvrdil Korán a *sunna*, ale novým způsobem, který lidem vykonání tohoto dobrého skutku usnadnil. Toto je *sunna hasana*.

Otázka č. 54: Kdy mohou být muslimové úspěšní?

Odpověď: Muslimové dosáhnou vítězství, až se navrátí k životu podle knihy svého Pána (Koránu) a tradice (*sunny*) svého Proroka (s). Musejí začít šířit *tauhíd* (víru v jedinečnost Alláha) a varovat lidi před polyteismem neboli *širkem* (přidružováním k Alláhu) ve všech jeho podobách, musejí se snažit být samostatní ve všech ekonomických a politických oblastech a bránit své právo uctívat Alláha podle Jeho příkazů.

Všemohoucí Alláh praví: „Vy, kteří věříte! Pomůžete-li Alláhu (v Jeho věci, tj. budete-li stát na Jeho straně a usilovat o vítězství pravdy a spravedlnosti), On zajisté pomůže vám a upevní paty vaše!“ (Korán 47:7)

Alláh dále praví: „Alláh přislíbil těm z vás, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, že z nich učiní nástupce na zemi, tak jako již učinil nástupci ty, kdož byli před nimi. A přislíbil jim, že upevní pro ně náboženství jejich, které se Mu zlíbilo jim dát, a že nahradí posléze obavy (strach) jejich jistotou (bezpečím). „Uctívejte Mne a nepřidružujte ke Mně nic!“ A ti, kdo ještě po tomto budou nevděční a odmítnou pravdu, jsou věru hanebníci!“ (Korán 24:55)

PUBLIKACE VYDANÉ MUSLIMSKOU OBCÍ V PRAZE A ISLÁMSKOU NADACÍ V PRAZE:

1. *Co jest Islám*. 4. vyd. Praha, 2004. Soubor 10 letáků. ISBN 80-903196-0-2.
2. ŠEJCH IDRÍS, Dža῾far. *Pilíře víry*. 4. vyd. Praha, 2013. 40 s. ISBN 978-80-87636-02-2.
3. *Jak k tomu došlo?* 1. vyd. Praha, 2003. Informativní leták.
4. PHILIPS, Bilal. *Pravé náboženství*. 2. vyd. Praha, 2007. 22 s. ISBN 80-903196-8-8.
5. IBRAHIM, I. A. Stručný průvodce k porozumění islámu. 2. vyd. Praha, 2009. 58 s. ISBN 978-80-904373-4-0.
6. KOLEKTIV AUTORŮ. *Lidská práva v Islámu*. 1. vyd. Praha, 2006. 48 s. ISBN 80-903196-2-9.
7. KOLEKTIV AUTORŮ. *Džihád*. 1. vyd. Praha, 2006. 52 s. ISBN 80-903196-5-3.
8. KOLEKTIV AUTORŮ. *Sunna: O chování Proroka*. 1. vyd. Praha, 2006. 176 s. ISBN 80-903196-6-1.
9. JAHJÁ, Hárún. *Zázraky Koránu*. 1. vyd. Praha, 2009. [DVD, CD-ROM]
10. JAHJÁ, Hárún. *Zázrak stvoření člověka*. 1. vyd. Praha, 2009. [DVD, CD-ROM]
11. WORLD ASSEMBLY OF MUSLIM YOUTH. *Co jest islám*. 6. vyd. Praha, 2016. 72 s. ISBN 978-80-905731-9-2.
12. ABD AL-ÁTÍ, Hammudah. *Zaostřeno na islám*. Opravené vydání. Praha, 2010. 204 s. ISBN 978-80-904373-6-4.
13. ABD AL-AZÍM, Šaríf PhDr. *Ženy v islámu a ženy v židovsko-křesťanské tradici – mýtus a realita*. 3. vyd. Praha, 2017. 79 s. ISBN 978-80-905731-5-4.
14. ALI, Syed R. *Otázka víry*. 1. vyd. Praha, 2010. 71 s. ISBN 978-80-904373-1-9.
15. ALI, Syed R. *Islám a křesťanství v Bibli*. 3. vyd. 58 s. Praha, 2017. ISBN 978-80-905731-4-7.

16. ZAYNU, M. Bin Jumail. *Poznej svou víru z Koránu a sunny Prorokovy*.
    2. vyd. Praha, 2022. 37 s.
17. FLOOD, Donald. *Jak nejlépe žít a zemřít*.
    2. vyd. Praha, 2013. 31 s. ISBN 978-80-87636-05-3.
18. AL-KHADHMI, Ahmad. *Tadžwíd*.
    1. vyd. Praha, 2011.
19. *Islám stručně.*
    1. vyd. Praha, 2011. [DVD] České titulky.
20. JAHJÁ, Hárún. *Kolaps Darwinismu a pravda o stvoření*.
    1. vyd. Praha, 2011. [DVD, CD-ROM]
21. ALI, Syed R. *Islám a muslimové*.
    2. vyd. Praha, 2015. 47 s. ISBN 978-80-905731-3-0.
22. PHILIPS, Bilal. *Tauhíd: Islámský koncept Boha*.
    1. vyd. Praha, 2012. 145 s. ISBN 978-80-904373-3-3.
23. SHEHADEH, Samer. *Kdo je Alláh*.
    2. vyd. Praha, 2014. 21 s. ISBN 978-80-905731-2-3
24. HEMAYA Ahmad M. *Islám – hluboké nahlédnutí*.
    1. vyd. Praha, 2012. 363 s. ISBN 978-80-904373-2-6.
25. HASAN, Suhaib. *Proč se modlíme?*
    1. vyd. Praha, 2013. 31 s. ISBN 978-80-87636-01-5.
26. MAUDOODI, Syed Abul Ala. *Úvod do studia Koránu*.
    1. vyd. Praha, 2013. ISBN 978-80-87636-00-8.
27. *Džihád proti terorismu.*
    1. vyd. Praha, 2012. [DVD] České titulky.
28. AL-QARADÁWÍ, Júsuf. *Povolené a zakázané v islámu*.
    2. vyd. Praha, 2022. 254 s. ISBN 978-80-905731-6-1.
29. *Rodiče a jejich postavení v islámu.*
    1. vyd. Praha, 2013.
30. MUHAMMAD, T.: *Indie a monoteismus. Sumerové, hinduismus a buddhismus z islámské perspektivy*.
    1. vyd. Praha, 2014. ISBN 978-80-87636-07-7.
31. *Islám mezi ženami.*
    1. vyd. Praha, 2016. [DVD] České titulky.
32. *Soubor letáků o islámu.*
    1. vyd. Praha, 2021.

DALŠÍ INFORMACE O ISLÁMU

Muslimská obec v Praze
Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1
e-mail: praha@muslim.cz,
www.muslimskaobec.cz, www.praha-muslim.cz

Islámská nadace v Praze
Blatská 1491, 198 00 Praha 9 - Kyje
info@islam.cz

Muslimská obec a Islámská nadace v Brně
Vídeňská 38a, 639 00 Brno
e-mail: brno@muslim.cz

Muslimská obec v Teplicích
U Nových Lázní 1224/10, 415 01 Teplice
e-mail: teplice@muslim.cz

Muslimská obec v Hradci Králové
Drahoňovského 1175, 500 02 Hradec Králové

Muslimská obec v Karlových Varech
I.P.Pavlova 25, 360 01 Karlovy Vary

Internetové stránky v českém jazyce
www.e-islam.cz

Prof. Muhammad Bin Jumail Zaynu

POZNEJ SVOU VÍRU Z KORÁNU A SUNNY PROROKOVY
Otázky a odpovědi o islámu

2. vydání
Vydala Muslimská obec v Praze, Kaprova 42/14, Praha 1
Vyšlo v nakladatelství Muslimská obec v Praze

ISBN 978-80-905731-1-6

